

Туди мої очі...

Михайло Петренко

Туди мої очі, туди моя думка,
Де ти живеш, Галю, сердешна голубка;
Од раннього ранку до пізньої ночі
Я плачу без тебе і виплакав очі;
А ти мого горя не чуєш й не знаєш!
Ой, як болить серце, як тебе згадаєш!
Дарма п'ялю очі далеко за гори:
Коханки не бачу! Зате ж люте горе...
Мов тая гадюка, коло серця в'ється;
О, як йому тяжко, о, як воно б'ється!
Дарма топлю очі в крайнебо блакитне:
Усім воно ясне, ласкаве, привітне,
По йому так пишно марний місяць бродить
І тисячі тисяч за ним зірок ходить...
Від нього ж на мене недолею виє;
Як гляну в крайнебо, серденько зание,
Останню радість від мене одгонять
Туманить очиці, горем душу томить...
Бо там за горою, де зіронька сяє,

Бо там моя мила голубка витає,

Закрилась від мене і небом, горами,

А я тут zostався з тоскою, з сльозами...

Туди ж мої очі, туди моя думка,

Де ти живеш, Галю, сердешна голубка!